

לפרשת פנחס (2)

א. הגברים שבעם נמנים, ומתחלקות ביניהם הנחלות בארץ המובטחת. בהמולת השמות והמספרים עולים חמישה קולות מושתקים ומקבלים במה.

ב. (א) ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר בן גלעד בן מכיר בן מנשה למשפחת מנשה בן יוסף ואלה שמות בנותיו מחלה נעה וחסלה ומלקה ותרצה: (ב) ותעמדנה לפני משה ולפני אלעזר הכהן ולפני הנשיאם וכל העדה פתח אהל מועד לאמר: (ג) אבינו מת במדבר והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על ה' בעדת קרח כי בחטאו מת ובנים לא היו לו: (ד) למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן תנה לנו אחרת בתוך אחי אבינו: (ה) ויקרב משה את משפטן לפני ה': (ו) ויאמר ה' אל משה לאמר: (ז) בנות צלפחד דברת נא תתן להם אחרת נחלה בתוך אחי אביהם והעברת את נחלת אביהן להן: (ח) ואל בני ישראל תדבר לאמר איש כי ימות ובן אין לו והעברתם את נחלתו לבתו: [במדבר כז, 1 – 8]

ג. זו לא מהפכה עדיין, רק צעד אחד קטן בדרך לתיקון העולם. אם בני האדם לא ישנו דרכיהם, אלהים יתערב. ואם גם זה לא יספיק, יאלצו בנות האדם לעשות בעצמן.

ד. הצהרת זכויות האשה והאזרחית / אולימפיה דה-גוז' (1792)

אתה הגבר, כלום יש לאל ידך לנהוג מנהג צדק? אשה היא השואלת; הן לא תשלול ממנה את זכות השאלה. אמור לי מי שמך עליון לדכא את מיני? עוצמתך? כישוריך? תן עניך בבורא בתבונתו; תור את הטבע במלוא גדולתו, גדולה שדומה כי אתה נכסף לקרב אליה, והבא לי, אם אך תעז, דוגמה אחת לסמכות רודנית זו... האדם לבדו הפך את החריגה לעיקרון. בעידן זה של נאורות ושל תבונה, בהיותו ביזארי, עיו, מנופח מאוב מדע ומנוון, הוא מתאוה, בבורותו המאוסה מכל, לשלוט כרודן על המן שניחן בכל הכישורים האינטלקטואליים; מין המבקש ליהנות מן המהפכה, ותובע, לכל הפחות, את זכותו לשוויון.

[מתוך ההקדמה. תרגום לעברית: ארזה טיר-אפלוויט]